

Resolució 422/2020, de 13 d'agost

Número d'expedient de la reclamació: 202/2020

Administració reclamada: Direcció General de la Policia. Departament d'Interior.

Informació reclamada: Tota la informació relativa a un determinat requeriment.

Sentit de la resolució: Desestimació parcial i pèrdua parcial de l'objecte.

Resum: Vist que no s'ha assolit l'acord en el procediment de mediació que donaria una solució convencional a la discrepància manifesta en el procediment, correspon que la GAIP es pronuncii sobre l'adequació a dret de l'accés a la informació que es reclama i que ho faci sense quedar determinada ni condicionada en el sentit de la resolució i en l'abast del dret d'accés per allò que les part haguessin tractat o convingut inicialment. L'Administració ja ha aportat la còpia del requeriment judicial, i per tant, la reclamació s'ha de considerar satisfeta en aquest punt, sense que la petició sobrevinguda de la persona reclamant de què l'Administració certifiqui l'autenticitat de la còpia pugui ser exigida a l'Administració en el marc d'aquest procediment. Els expedients judicials no són informació pública sobre la què es projecti el dret d'accés, tenint en compte que l'administració de justícia no és subjecte obligat per l'LTAIPBG. Per tant, l'article 18 LTAIPBG no empara el dret d'accés als expedients judicials, i per tant la seva desestimació per part dels subjectes obligats per l'LTAIPBG no pot ser objecte de revisió per aquesta Comissió en procediment de reclamació. Tot això sense perjudici que, com a part interessada, pugui obtenir-la prèvia petició a l'administració de justícia, d'acord amb l'article 234.2 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, i per a aquesta finalitat resulta útil i adequada la informació obtinguda per la persona reclamant del Departament d'Interior en el marc d'aquest procediment, que identifica el jutjat emissor del requeriment i el procediment en el qual s'emmarca. D'altra banda, cal tenir en compte que la informació elaborada arran de les actuacions o investigacions realitzades pel Cos de Mossos d'Esquadra com a policia judicial, en aquets cas, arran d'un requeriment del Jutjat d'Instrucció núm. 6, ha de ser posada en coneixement directe d'aquell tribunal i queda subjecte al deure de reserva establert a l'article 15 del Reial Decret 769/1987, de 19 de juny, sobre la regulació de la Policia judicial.

Paraules clau: Generalitat. Persona interessada. Policia. Requeriment judicial. Policia judicial. Antecedents policials. Reclamació contra silenci. Informació pública. Informació judicial. Informació reservada. Mediació.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Mediador: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 26 d'abril de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 202/2020, presentada contra la Direcció General de la Policia (DGP) del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. La persona reclamant va sol·licitar per escrit a la Direcció General de la Policia de 7 de febrer de 2020, exposa que se li han creat antecedents policials arran d'unes diligències judicials i d'un requeriment judicial amb número 1810967/2010, i sol·licita la cancel·lació i la certificació de què s'han esborrat els antecedents policials de la persona reclamant derivats de les diligències 338946/2009 i del requeriment judicial 1810967/2010, i en allò que afecta a aquest procediment de reclamació, que se li faciliti informació i còpia d'aquest requeriment judicial.
3. En l'escrit de reclamació, de 26 d'abril de 2020, la persona reclamant indica que l'Administració no ha respost la seva sol·licitud, i que la informació que reclama són les dades relacionades amb antecedents policials creats arran de les diligències prèvies 338948/2009 i ampliàtories 363246/2009 i del requeriment judicial número 181096/2010. Fa constar que reclama tota la informació que consti en els expedients d'aquelles diligències prèvies i ampliàtories i còpia del requeriment a la OJ Homicidis BCN de setembre de 2010. Fa constar que adjunta 4 arxius pdf on demana aquesta informació, que data en el mes de març de 2019 i de febrer de 2020, i que no n'ha obtingut resposta. Annex a l'escrit de reclamació s'adjunta un primer escrit, datat el 6 de febrer de 2020, en el què no hi consta ni el registre d'entrada ni l'òrgan al qual es dirigeix, en el què demana "tota la informació requerida al Cos de Mossos d'Esquadra per part del Cap de la Unitat de Gestió dels Drets ARCO". El segon escrit annexat, entrat al registre dels serveis territorials del Vallès Occidental de la Generalitat el 7 de febrer de 2020, s'adreça a la Direcció General de la Policia de la Generalitat i sol·licita la cancel·lació i la certificació de què s'han esborrat els antecedents policials de la persona reclamant derivats de les diligències 338946/2009 i del requeriment judicial 1810967/2010, i que se li faciliti informació sobre aquest requeriment judicial. Al peu d'aquest escrit de 7 de febrer i sense que tingui entitat diferenciada, es transcriu un altre escrit datat el 19 de març de 2019, en el què no consta ni la signatura, ni a qui s'ha adreçat, ni el registre d'entrada en cap dependència oficial, en el què es diu no haver rebut informació en relació amb el requeriment de referència i que ha consultat el jutjat d'instrucció núm. 6 i el jutjat de violència domèstica núm. 4, que li haurien confirmat que no haurien emès aquell requeriment judicial.
4. El 28 d'abril de 2020 la GAIP notifica a la persona reclamant l'admissió provisional parcial de la Reclamació, únicament en relació amb les seves pretensions que tenen per objecte l'accés a informació pública. Igualment, li fa tramesa del Manual de mediació i li indica que properament serà convocat per a la sessió de mediació, un cop comprovada la disponibilitat de les parts.
5. El 30 d'abril la persona reclamant indica a la GAIP que procurarà realitzar la mediació amb l'ordinador personal de què disposa.
6. El 5 de maig de 2020 la GAIP comunica la Reclamació al Departament d'Interior i el requereix a què, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en

general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. També li demana el nom de la persona que representarà la DGP en el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.

7. El 17 de juny la persona reclamant indica a la GAIP que no disposa encara dels torns de treball, per la qual cosa no pot informar de la seva disponibilitat per a la realització de la sessió de mediació, i sol·licita que es realitzi de forma presencial.
8. L'1 de juliol la GAIP informa a la persona reclamant que la mediació s'ha de realitzar per mitjans telemàtics, ateses les mesures a adoptar arran de l'emergència sanitària per la COVID, i li ofereix, si no en disposa, d'utilitzar els propis de la GAIP.
9. El 3 de juliol de 2020 es celebra una sessió de mediació en la qual es desprèn que la sessió de mediació finalitzaria amb l'acord de les parts però atès que la sessió de mediació es va dur a terme per mitjans electrònics la signatura de l'acta i de l'acord s'havia de realitzar als dies següents de la celebració de la sessió de mediació.
10. El 3 de juliol s'envia a la persona reclamant per canal electrònic una proposta d'acord i d'acta de la sessió, per tal que la signi en senyal de conformitat, si escau. El 5 de juliol, en resposta, la persona reclamant fa contar que l'acta i l'acord han de recollir la seva pretensió principal d'obtenir una còpia del requeriment original que un jutjat espanyol va trametre a la Policia de la Generalitat, i que la constància de les traces del document té per a ell un interès secundari. El 6 de juliol la GAIP envia la proposta d'acta i acord, amb les consideracions fetes per la persona reclamant abans referides, al Departament d'Interior per a què signi en senyal de conformitat, si escau.
11. El 20 de juliol la persona reclamant es posa en contacte amb la GAIP denunciant que haurien passat els deu dies establerts en la sessió de mediació per al lliurament de la informació, cosa que confirmaria que el requeriment judicial objecte de reclamació no existeix, i demana que la GAIP resolgui fent constar aquesta inexistència del requeriment judicial.
12. El 21 de juliol la GAIP respon a la persona reclamant indicant-li que "de moment, no disposem de la conformitat dels representants del Departament d'Interior en signar l'acta i l'acord amb les esmenes que ens van fer arribar divendres passat. Per aquest motiu, primer de tot ens ocuparem de signar l'acta i l'acord i en un segon moment, si un cop signat no us lliuren la informació ens ocuparem del compliment de l'acord adoptat per les parts. Tan bon punt disposem de la seva conformitat per a signar l'acta i l'acord en els termes proposats, us farem arribar la documentació per signar-la".
13. El 21 de juliol la persona reclamant s'adreça a la GAIP qualificant d'obstruccionista l'actitud de la Policia de la Generalitat, i demana la còpia registrada i vídeo de la sessió de mediació per tal

d'acreditar que, efectivament, en ella hi ha de constar la seva petició d'obtenir una còpia del requeriment judicial original.

14. El 22 de juliol de 2020 el Departament d'Interior fa arribar a la Comissió la documentació que correspondria al compliment d'allò acordat en la sessió de mediació. Concretament, aporta còpia del requeriment judicial del Jutjat d'Instrucció num. 6 de Barcelona (id requeriment 18963-00INCOEXHORTO) en relació amb el procediment de Comissió Rogatòria 4/2010-C; així com la documentació relativa al procediment de cancel·lació d'antecedents policials.
15. El 23 de juliol de 2020 la Comissió comunica a la persona reclamant que les sessions de mediació no s'enregistren, recollint-se únicament en l'acta de la sessió, i eventualment en l'acord, i que la signatura d'aquests documents s'ha endarrerit de resultes de les esmenes que la persona reclamant hi havia introduït, que han ser traslladades a la part reclamant, i les esmenes que al seu torn havia presentat l'administració, ambdues recollides en el nou document d'acord i d'acta que se li tramet per a la seva signatura i li informa que el Departament d'Interior ja ha tramès la documentació i informació a què s'havia compromès en la sessió de mediació, que seran notificats a la persona reclamant per mitjans electrònics, per tal que manifesti la seva conformitat, si escau.
16. El 24 de juliol la persona reclamant s'adreça novament a la GAIP queixant-se que el Departament ha aportat un requeriment judicial l'autenticitat del qual li resulta dubtosa, i que no li ha proporcionat les traces d'aquest requeriment tal i com s'havia acordat a la sessió de mediació; manifesta que el fet que la GAIP no hagi enregistrat la sessió de mediació el deixa indefens i anuncia que no signarà l'acord si aquets ni recull el 100% del què s'hi va tractar.
17. El 27 de juliol de 2020 la persona reclamant s'adreça a la Comissió per expressar la seva disconformitat amb la informació lliurada per part del Departament i per mostrar el seu desacord en la redacció final de l'acta i de l'acord de mediació, entre altres. Així mateix, posa de manifest que segons la sessió de mediació duta a terme el 3 de juliol li falta accedir a:
 - "1- Traces del requeriment entre els jutjats i el cos de mossos d'esquadra (traçabilitat exigida des de l'any 1992).
 - 2-Expedient íntegre referent al requeriment, i a més a més, de les indicacions que suposadament es dona al document que aporta mossos, copia de totes les actuacions que va dur a terme mossos i les conclusions que haurien d'haver estat enviades al jutjat que va enviar (suposadament) el requeriment. En conclusió, copia de tot l'expedient que integri tot l'esmentat en aquest punt".Així mateix, demana que es certifiqui l'autenticitat "ja que no va signat per ningú, ni signat digitalment, ni es mostra cap traça, ni cap segell d'entrada, de recepció, de sortida, etc.... res de res".

18. El 27 de juliol de 2020 a la vista de què els documents d'acta i d'acord de mediació elaborats per la GAIP com a mediadora de la reclamació no han obtingut la conformitat de la persona reclamant, se'ls comunica que, de conformitat amb l'article 37.5 RGAIP, es dona per acabada la mediació considerant-se inassolible l'acord de les parts, i es reprèn la tramitació pel procediment ordinari que finalitzarà amb el pronunciament de la GAIP resolent sobre el fons de la discrepància jurídica de les parts i la pretensió d'accés a la informació.
19. En la mateixa data i en resposta a aquesta comunicació, la persona reclamant adreça dos nous escrits a la GAIP mostrant la seva disconformitat pel fet que en la comunicació anterior es faci referència a que ell no ha volgut signar l'acord de mediació, cosa que qualifica de mentida, falsedat en el relat i prevaricació, i acompanya e correu electrònic de la GAIP transcrit a l'antecedent 13, que demostraria que els primers que no volien signar l'acord és el Departament d'Interior. I insisteix que a la sessió de mediació, "a partir del minut 36" es va acordar que el Departament aportaria les traces del sistema d'informació de comunicacions entre administracions, i que aquest acord hauria desaparegut en la segona versió que li ha arribat, cosa que qualifica de falsejament de la documentació per part del vocal mediador. I demana que la GAIP exigeixi al Departament que porti les traces documentals del requeriment judicial tal i com s'havia acordat en la sessió de mediació.
20. El 29 de juliol de 2020 la GAIP s'adreça al Departament d'Interior traslladant-li les al·legacions de la persona reclamant i demanant-li que confirmés si la informació lliurada és tota la documentació que té a la seva disposició i consta als seus registres, i que ho faci constar de forma expressa.
21. El 31 de juliol de 2020 la GAIP respon a la persona reclamant aclarint que no es pot considerar que existeix un acord vinculant quant al contingut i termini ja que no està subscrit per les parts, i recalca que el procediment de mediació només es útil si existeix la voluntat d'ambdues parts d'entesa i d'apropament de posicions, però que si la persona mediadora detecta que aquesta entesa no es produirà, el millor és declarar-ho i no allargar el procediment de mediació, propiciant que es produeixi un pronunciament de la GAIP en allò que les parts no han estat capaces d'acordar.
22. El 4 d'agost de 2020, en resposta a la petició d'informació formulada al Departament d'Interior descrita a l'antecedent 19, la GAIP rep una comunicació de la Unitat d'Informació del Departament d'Interior en la què es deixa constància de què, tal i com es va tractar i informar en la sessió de mediació, i es recollia en la proposta d'acta que la GAIP havia elaborat, és conscient que "l'objecte de la pretensió formulada pel reclamant era "obtenir còpia de les diligències prèvies i del requeriment judicial que hi està vinculat, per tal d'esbrinar quin jutjat va dictar el requeriment". Que en relació amb la pretensió d'obtenir còpia de les diligències prèvies, la petició no podia ser atesa perquè aquestes còpies "formen part d'un procediment judicial penal, del qual la policia ni en pot tenir coneixement ni en pot disposar, per no ser part en el mateix. És

precisament per això que ja es va indicar a l'acte de mediació que aquesta petició s'havia d'adreçar a l'autoritat judicial corresponent, atès que el reclamant, a diferència de la policia, sí que podia accedir al procediment penal per ostentar la condició de part”

23. Que, precisament davant d'això, el mediador havia proposat “cenyir el debat a determinar si des del Departament d'Interior es disposava del rastre documental del requeriment, proposta en la que el Sr. XXXX [el reclamant] va estar conforme, insistint en què li “seria de molta utilitat per tal de poder-se dirigir al Jutjat que va notificar el requeriment i demanar la informació que precisa.” Que “en atenció a les consideracions anteriors, la Direcció General de la Policia es va comprometre a tractar de cercar algun document o rastre al sistema del requeriment rebut, i voluntàriament també es va oferir a aportar còpia dels expedients d'accés i cancel·lació de les dades personals enregistrades als fitxers policials que s'havien instruït a instàncies del Sr. XXXX [el reclamant] perquè es veiés la traçabilitat i transparència del que interessava el reclamant”. I indica que, d'acord amb aquest compromís, la Direcció General de la Policia havia facilitat ja “la còpia dels expedients d'accés i cancel·lació de les dades personals del reclamant, i va facilitar també còpia del requeriment judicial que s'havia rebut, el qual no deixa cap marge de dubte respecte:
- La data en què aquest es va emetre (23/09/2010), la qual coincideix plenament amb la data en què es va informar al sistema d'informació policial.
 - I el Jutjat que va emetre el requeriment, i el procediment en el marc del qual es va efectuar: Jutjat d'Instrucció núm. 6 de Barcelona, procediment Comissió rogatòria.”
24. Concloïa l'informe de la Unitat d'informació que: “Per tant, tota aquella informació que el reclamant interessava per l'objectiu que pretenia, que era “poder dirigir-se al Jutjat que hagués notificat el requeriment per demanar la informació precisa” ha estat lliurada per la Direcció General de la Policia, en els termes en què es va acordar en l'acte de mediació”.
25. Amb base a l'exposat, fa constar que considera ha complert escrupolosament amb el què es va acordar en la mediació, i es queixa que tanmateix ara la persona es manifesti disconforme i introdueixi una nova petició consistent en què se li faciliti les conclusions que la policia hauria enviat al Jutjat que va emetre el requeriment. I fa constar que “En relació amb aquesta nova petició d'informació, escau indicar que no només no forma part de la present reclamació i de la pretensió que el mateix reclamant va voler fixar en l'acte de mediació, sinó que a més en el moment en què es refereix a unes conclusions o a una resposta que la policia va remetre a l'autoritat judicial, formen part del procediment penal, del qual ja es va dir en el seu moment que la policia no pot disposar. En definitiva, en relació amb la nova petició efectuada escau indicar que tota la informació interessada, inclòs el requeriment l'autenticitat del qual posa en dubte el reclamant, forma part del procediment penal, la referència del qual ha estat aportada per aquesta

Direcció General mitjançant còpia del requeriment judicial rebut, en els termes en què es va acordar en l'acte de mediació i en els que la Direcció General de la Policia es va comprometre”.

26. La Comissió trasllada aquestes consideracions a la persona reclamant.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública adreçada a un subjecte obligat per l'LTIPBG com l'Administració de la Generalitat (article 3.1 LTAIPBG).

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que “El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho

justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

L'article 42.2 LTAIPNG disposa que les reclamacions es poden tramitar amb un procediment de mediació. L'apartat 5 disposa que l'acord fruit de la mediació ha d'ésser aprovat pel reclamant, per l'Administració afectada i, si escau, pels tercers que hagin comparegut en el procediment. Aquest acord posa fi al procediment, però si no s'assoleix dins del termini d'un mes des que s'ha acceptat el procediment de mediació, la reclamació s'ha de tramitar per mitjà d'un procediment amb resolució de la Comissió (article 42.6 LTAIPBG). Quant a la direcció de la mediació, l'article 37 RGAIP disposa que la persona medidora és designada entre els membres de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, d'acord amb el que preveuen les seves normes internes. Aquesta persona medidora pot donar per acabada la mediació en qualsevol moment per la manca de col·laboració de la persona sol·licitant o de les terceres persones afectades o quan consideri que no és possible assolir un acord entre les parts (article 35.5 RGAI) i en aquest cas, el tancament d'aquest procediment s'ha de comunicar a totes les parts, de forma autònoma o quan se'ls informa de l'inici del procediment de resolució, d'acord amb l'article 46 RGAIP.

2. Manca d'acord en el procediment de mediació

Els antecedents posen de manifest que la persona reclamant va sol·licitar el procediment amb mediació, que la GAIP ha propiciat malgrat les mesures de confinament derivades de l'emergència sanitària derivada del COVID19, per mitjans electrònics.

Les sessions de mediació no s'enregistren, per facilitar la comunicació lliure de les parts en favor de l'objectiu del procediment, que és facilitar un entorn de confiança que permeti apropar les posicions enfrontades pel procediment fins a fer possible un acord de les parts sobre els termes en què es facilitarà l'accés a la informació. Però, segons es desprèn de les comunicacions de la persona reclamant citant el minut en què es produeixen determinades intervencions, sembla deduir-se'n que la persona reclamant sí que l'ha enregistrada, cosa que porta a fer l'advertiment següent.

El procediment de mediació es regeix pel principi de confidencialitat establert a l'article 36.c RGAIP, d'acord amb el qual les persones que hi intervenen no poden revelar cap informació que coneguin en el desenvolupament del procediment amb mediació. D'acord amb això, no només no s'enregistren les sessions, evitant així que se'n pugui fer difusió posteriorment, sinó que només es fa constar a les actes i acords allò que les parts consenten i aproven lliurement amb la seva signatura, i sense aquest consentiment final expressat amb la signatura de l'acord, allò que s'hagi parlat o els punts d'aproximació a què s'hagués arribat provisionalment en la sessió de mediació no té cap força vinculant per a les parts ni pot ser exigít si no és que ambdues parts ho ratifiquen i signen.

En la sessió de mediació l'administració es va mostrar favorable a aportar, si n'hi havia, les tractes del requeriment judicial objecte de reclamació si no podia localitzar i aportar el propi requeriment judicial, amb la finalitat que pogués demostrar l'existència d'aquell requeriment i identificar l'òrgan judicial que l'havia emès. Aportada aquesta documentació, la part reclamant exigeix la incorporació a l'acord del compromís d'autenticar aquesta còpia del requeriment i d'aportar la resposta donada per la Policia al jutjat, cosa a la què el Departament d'Interior no s'hi avé. La disconformitat amb la incorporació d'aquests termes proposats pel reclamant fa decaure l'acord, que no es signa per cap de les parts, i per tant, no es formalitza, sense que es pugui considerar, com fa la persona reclamant, adoptat i perfeccionat en una part si no es signa en la seva totalitat. Això desvirtua les al·legacions de la persona considerant adoptat i exigible l'acord que finalment no s'ha signat ja que només és vinculant a partir del moment en què es formalitza amb la signatura lliure i voluntària de les parts, i la GAIP el valida després d'examinar que el seu contingut no contravingui l'ordenament jurídic.

I vist que no s'ha assolit l'acord en el procediment de mediació que donaria una solució convencional a la discrepància manifesta en el procediment, correspon que la GAIP es pronunciï sobre l'adequació a dret de l'accés a la informació que es reclama i que ho faci sense quedar determinada ni condicionada en el sentit de la resolució i en l'abast del dret d'accés per allò que les part haguessin tractat o convingut inicialment.

3. Sobre l'objecte de reclamació

Vist que no s'ha assolit un acord de mediació sobre la informació a lliurar, i per tant fora ja de l'àmbit convencional en el què la voluntat i acord de les parts podria esmenar mancances que farien inadmissible o desestimable la sol·licitud, cal dir que la reclamació només es pot admetre en relació amb la sol·licitud de 7 de febrer adreçada a la Direcció General de la Policia (antecedent 2), descartant els altres dos escrits aportats en els què no consta ni l'entrada en registre administratiu ni tan sols a quin òrgan s'adrecen. D'aquell escrit de 7 de febrer de 2020, només resulta admissible la pretensió d'informació sobre el requeriment judicial que ha donat lloc als antecedents policials identificats a la sol·licitud, sense que pugui ser admesa en aquest procediment la pretensió de cancel·lació dels antecedents policials ni de certificació de què s'han esborrat efectivament, que

rauen completament fora de l'objecte d'aquest procediment i de la competència revisora d'aquesta Comissió, tot això sens perjudici que, a més, aquesta petició ja ha estat estimada, segons consta a l'expedient.

L'Administració ja ha aportat la còpia del requeriment judicial, i per tant, la reclamació s'ha de considerar satisfeta en aquest punt, sense que la petició sobrevinguda de la persona reclamant de què l'Administració certifiqui l'autenticitat de la còpia pugui ser exigida a l'Administració en el marc d'aquest procediment. A la sessió de mediació es va plantejar per part del mediador la possibilitat d'entregar subsidiàriament a la documentació reclamada (còpia del requeriment judicial) les traces que hagués deixat del requeriment en el sistema d'informació i relacions amb les altres administracions de la Policia, considerant que obtenir l'evidència de l'anotació d'entrada del requeriment, podia igualment satisfer l'interès del reclamant de comprovar l'existència real d'aquell requeriment i identificar el jutjat que l'havia emès. Però, com ja s'ha dit, no es va adoptar finalment l'acord de lliurar aquestes traces subsidiàriament a la informació reclamada, i d'altra banda, cal tenir en compte que el Departament d'Interior ha aportat finalment la còpia del requeriment, que era l'objecte principal de la reclamació. Quant a les objeccions que posa la persona reclamant a la còpia del requeriment per la manca de signatura i la petició feta per la persona de què el Departament d'Interior certifiqui l'autenticitat del requeriment, cal recordar que el dret d'accés es projecta sobre la informació preexistent, per tant, sobre el requeriment judicial, en la forma en què va tenir entrada al Departament, i la garantia del dret d'accés no empara que l'Administració completi aquesta informació, o n'hagi de certificar l'autenticitat. En aquest sentit, ja s'han pronunciat diverses resolucions anteriors de la GAIP, entre les quals, la Resolució 363/2017, de 20 de novembre, que estableix que "El dret d'accés a la informació no empara cap dret a poder exigir a l'Administració pública la confecció de certificacions; confeccionar una certificació és una tasca jurídicament qualificada que requereix no només la redacció de bell nou del text corresponent de la certificació (cosa que, per si sola, ja és dubtós que pugui ser requerit en base al dret d'accés a la informació pública), sinó també una tasca prèvia de comprovació dels fets objecte de la certificació, que depassa en molt del que és exigible a l'Administració en base al dret d'accés a la informació pública, sens perjudici que pugui ser-li exigida en base a altres drets."

Quant a la petició feta per la reclamant d'obtenir també la informació que la Policia havia lliurat al Jutjat en resposta al requeriment, i en general, tot l'expedient a què feia referència el requeriment, l'Administració fa constar que es tracta d'una ampliació de l'objecte de la sol·licitud, inadmissible en aquesta fase de reclamació, i en tot cas afirma que no està a la seva disposició, atès que és un expedient judicial. Resulta dubtós que es pugui entendre compresa en la sol·licitud les diligències penals amb les conclusions policial, però no gensmenys cal dir que la formulació imprecisa i genèrica de la sol·licitud podria incloure-la, de manera que seguidament s'avaluarà si resulta adequat a dret l'accés a aquesta informació.

Cal dir, en aquest sentit, que els expedients judicials no són informació pública sobre la què es projecti el dret d'accés, tenint en compte que l'administració de justícia no és subjecte obligat per l'LTAIPBG. Per tant, l'article 18 LTAIPBG no empara el dret d'accés als expedients judicials, i per tant la seva desestimació per part dels subjectes obligats per l'LTAIPBG no pot ser objecte de revisió per aquesta Comissió en procediment de reclamació. Tot això sens perjudici que, com a part interessada, pugui obtenir-la prèvia petició a l'administració de justícia, d'acord amb l'article 234.2 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, i per a aquesta finalitat resulta útil i adequada la informació obtinguda per la persona reclamant del Departament d'Interior en el marc d'aquest procediment, que identifica el Jutjat emissor del requeriment i el procediment en el qual s'emmarca.

D'altra banda, cal tenir en compte que la informació elaborada arran de les actuacions o investigacions realitzades pel Cos de Mossos d'Esquadra com a policia judicial -en aquets cas, arran d'un requeriment del Jutjat d'Instrucció núm. 6- ha de ser posada en coneixement directe d'aquell tribunal i queda subjecte al deure de reserva establert a l'article 15 del Reial Decret 769/1987, de 19 de juny, sobre la regulació de la Policia judicial.

Per tant, atesa la naturalesa de l'expedient judicial i el règim de reserva que pesa sobre les investigacions i actuacions de la policia judicial, cal desestimar l'accés a l'expedient relacionat amb el requeriment judicial reclamat, i a les conclusions o informe enviat per la Policia de la Generalitat al Jutjat en resposta a aquell requeriment i per mandat del Tribunal,

D'acord amb l'exposat, correspon declarar finalitzat el procediment de reclamació per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte pel que fa a la còpia del requeriment judicial reclamat, i desestimar parcialment la reclamació en relació amb l'expedient judicial relatiu a les diligències penals en el marc de les quals s'emet el requeriment judicial objecte de reclamació, així com en relació amb l'informe resultant de les actuacions i investigacions realitzades pel Cos de Mossos d'Esquadra com a policia judicial en execució del requeriment judicial indicat. Igualment, cal desestimar la pretensió de què l'Administració certifiqui l'autenticitat del requeriment judicial aportat en el marc d'aquest procediment o n'aporti proves, per les raons àmpliament exposades en aquest fonament jurídic.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 13 d'agost de 2020, resol per unanimitat:

1. Declarar la finalització parcial del procediment en relació amb el requeriment judicial, per la pèrdua sobrevinguda d'aquest objecte, amb el lliurament de la còpia del requeriment judicial.
2. Desestimar la reclamació en relació amb l'accés a la resta de la informació relacionada amb aquest requeriment judicial, per ser un expedient judicial aliè a l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG, i en atenció al règim de reserva de les actuacions i investigacions realitzades per la policia judicial.
3. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 202/2020 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.